

Arrest

nr. 148 494 van 25 juni 2015
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 9 maart 2015 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 20 februari 2015 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 april 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 mei 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. FRERE, die loco advocaat K. DASSEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 6 januari 2015 diende de verzoekende partij een asielaanvraag in.

Op diezelfde dag bleek uit het Eurodacverslag dat de vingerafdrukken van de verzoekende partij overeenstemden met vingerafdrukken welke op 10 augustus 2006, 24 augustus 2007, 18 april 2006, 6 juli 2010, 23 oktober 2006 en 7 oktober 2008 genomen waren in Polen, op 18 maart 2008 in Zweden, op 15 mei 2008 in Noorwegen en op 22 juni 2012 en 27 december 2012 in Denemarken.

Op 29 januari 2015 werd een verzoek voor terugname gericht aan de Deense instanties, die op 3 februari 2015 op grond van artikel 18(1)d van de Dublin-III-Verordening instemden met het verzoek voor terugname.

Op 20 februari 2015 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, belast met Administratieve Vereenvoudiging een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26quater). Dit is de bestreden beslissing.

Tevens werd een beslissing tot vasthouding in een welbepaalde plaats genomen.

Op 4 maart 2015 kon de geplande repatriëring geen doorgang vinden. Vervolgens nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, belast met Administratieve Vereenvoudiging een beslissing houdende vordering tot heropsluiting.

Op 11 maart 2015 legde de verzoekende partij een verzoekschrift tot invrijheidsstelling conform artikel 71 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort de vreemdelingenwet) neer.

Op 16 maart 2015 werd de verzoekende partij naar Copenhagen (Denemarken) teruggeleid.

Op 17 maart 2015 verklaarde de raadkamer bij de rechtbank van eerste aanleg Brussel de vordering zonder voorwerp, gelet op de repatriëring.

2. Over de ontvankelijkheid

De verwerende partij werpt een exceptie van niet ontvankelijkheid op wegens gebrek aan het rechtens vereiste belang om reden dat de verzoekende partij reeds teruggeleid werd naar Denemarken.

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet juncto artikel 39/2, § 2 van de vreemdelingenwet kan een vreemdeling bij de Raad een annulatieberoep instellen wanneer hij doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zo veel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (Gedr.St. Kamer, 2005-2006, nr. 51 2479/001, p. 116-117).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel, en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr.148.037).

Opdat de verzoekende partij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat zij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij een nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet haar bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

De vaststelling dringt zich op dat de verzoekende partij aan Denemarken werd overgedragen op 16 maart 2015, waardoor het belang van de verzoekende partij lijkt verloren te zijn gegaan.

Gevraagd naar het actueel belang dat de verzoekende partij nog heeft bij het beroep, stelt de raadsman van de verzoekende partij ter terechtzitting zich te gedragen naar de wijsheid van de Raad.

Een verzoekende partij die haar belang bij het door haar ingestelde annulatieberoep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wil bewaren, moet een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor haar proces tonen. Wanneer haar belang op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, moet zij daarover een standpunt innemen en het actuele karakter van haar belang aantonen (cf. RvS 18 december 2012, nr. 221.810), quod non in casu.

In casu kan niet worden vastgesteld dat de vernietiging van voormelde beslissing de verzoekende partij nog enig voordeel kan opleveren en dat zij een actueel belang heeft bij de vernietiging van de bestreden beslissing.

Er wordt geen actueel belang bij huidig voorliggend beroep aangetoond.

Het beroep is, gelet op het ontbreken van een actueel belang, onontvankelijk.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftiende juni tweeduizend vijftien door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

J. CAMU